

Giới thiệu Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]

Sở Ngôn vừa cầm trên tay chiếc cúp ảnh để thi đã bị tai nạn xe xuyên đến ngàn năm sau.

Thế giới tương lai huyền phù đầy trời, kính mắt giả lập người người có, Thế giới giải trí bùng nổ đầy huy hoàng, nhưng Sở Ngôn lại kinh ngạc phát hiện ra...đám người này lại không diễn theo kịch bản chữ!!!

Trí tuệ nhân tạo bất chúc cảm xúc? Hiệu quả chế tác thay thế kỹ xảo diễn xuất?

Lý giải kịch bản AI là có thể trở thành diễn viên? Thời đại tiến bộ, kỹ xảo biểu diễn lại lạc hậu!

Phóng viên: Sở Ngôn, đối với sự kiện kết hôn bị đưa ra ánh sáng lần này, cậu có lời gì muốn nói không?

Sở Ngôn:..... Mời anh nói cho tôi biết trước, nửa kia của tôi rốt cuộc – là – ai!?

Ảnh để trùng sinh vì ba mục tiêu, quay phim, phát hồng, đăng vương.

Nhắc lên làn sóng gió to lớn trong làng giải trí!

Về phần một nửa khác của cậu là ai =.=

Hạ Bách Thâm: Xin chào, tôi họ Ân, cậu có thể gọi tôi là Ân.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Nếu như nói một giây trước là hiện trường vụ tai nạn xe cộ, giây tiếp theo mờ mắt liền thấy nữ quý.....

Biết đây là cảm giác gì không?

Khuôn mặt nữ quý áo trắng kẻ sọc sát mặt của bạn, vẻ mặt dữ tợn nhìn chằm chằm bạn, tóc dài tung bay, trong mắt không có một chút lòng trắng, máu màu đỏ tươi chói mắt từ hốc mắt trông trơn chảy xuống, cùng với tiếng quỷ như gió rít, gió lạnh xào xạc, rừng cây rậm rạp.

Cảnh tượng kia thật quá mức chân thực, giống như thực sự xảy ra trước mắt!

Máu toàn thân dường như dồn hết lên não, trái tim bình bịch bịch đập mạnh trong lồng ngực, Sở Ngôn cảm thấy cổ họng mình khô khốc, adrenalin điên cuồng phân bố, tốc độ ngưng đọng vì hoảng sợ, cậu thiếu chút nữa muốn xoay người chạy trốn! Cho đến khi _____

Nữ quý này kéo kéo khoe miệng máu chảy đầm đìa bỗng nhiên cười khan, duỗi tay xuyên qua thân thể cậu.

Sở Ngôn: “..... ”

Da đầu run lên, kinh hoàng cùng sợ hãi qua đi, Sở Ngôn nhẹ nhàng thở ra, đồng thời trong não nháy mắt xuất hiện rất nhiều kí ức cùng tin tức.

Năm phút sau, Sở Ngôn một bên xoa huyết thái dương đem tin tức hỗn loạn, phức tạp tiêu hóa sạch sẽ, một bên khăn trương đem kính mắt VR* ném sang bên cạnh. (* kính thực tế ảo)

Bây giờ là mùa xuân năm 3016, nơi này là Hoa Hạ quốc thủ đô tỉnh.

Sở Ngôn sau khi tỉnh táo lại, chuyện thứ nhất làm chính là lại cầm kính VR vừa bị ném sang một bên lên, cẩn thận đứng dậy.

Nói là kính mắt, thực ra nó càng giống một cái hộp đen hơn.

Đây là một hộp hình chữ nhật màu đen cao khoảng 8cm, dài 15cm, giống kính mắt có hai gọng ở hai bên được nối với nhau để chống đỡ phía sau, ước chừng cũng không nặng, chẳng qua khi đeo thì nằm xuống thì thoải mái hơn.

Một lát sau khi Sở Ngôn nghiêm túc quan sát thứ này, liền tìm phương pháp truyền tin video dựa theo trí nhớ, tiếp theo lại xem một đoạn quảng cáo, cuối cùng mới tháo kính mắt này đặt xuống.

Thế giới 1000 năm về sau, khoa học kỹ thuật đã tiến bộ tới trình độ nào? Đây là điều tất cả mọi người không thể tưởng tượng.

Nhưng mà khoa học kỹ thuật cũng chưa tiến bộ tới mức “Làm cho một người sống to đừng xuyên không” hay tới trình độ “Phát hiện người ngoài hành tinh”, nguyên bản chính là phát triển dựa vào vật chất trên thế giới này, mọi người vì mong muốn có được một đời sống tinh thần càng phong phú, họ bắt đầu đem càng nhiều tài nguyên cùng phí tổn đầu nhập vào nền công nghiệp giải trí, do đó tạo nên một thế giới giải trí phồn thịnh gắn với quang vinh.

Ban này Sở Ngôn đã thông qua sản phẩm mới của thế giới này- kính mắt VR thực tế ảo, thấy được một bộ phim điện ảnh tên là «Cực Cự Khủng Bỏ». Nghe nói đây là một bộ phim kinh dị mới chiếu trong năm nay, giá trị gây sợ hãi cực cao, phòng bán vé cũng xem như không tệ.

Mà đại khái thời điểm chủ nhân cũ của thân thể này đang xem phim thì bị nữ quỷ quý áo trắng dọa cho chết tươi.

Bị một bộ phim kinh dị hù dọa đến mức chết tươi, loại sự việc này trong trí nhớ của Sở Ngôn cũng từng xảy ra rồi. Hơn nữa vừa rồi cái trải nghiệm kia, khuôn mặt nữ quỷ dán trên mặt bạn, máu giống như sẽ nhỏ giọt trên mặt bạn, bạn nói có khủng bố không? Giấy tiếp theo tay á có thể xuyên thủng bạn!

Nghĩ lại liền phát sợ đem kính mắt VR để qua một bên, Sở Ngôn ở trong phòng đi lại trong chốc lát, quan sát đồ vật trong phòng một chút, sau đó thuận tiện dùng số tài khoản của nguyên chủ tìm tới một số tin tức trên mạng Internet của thế giới này --- Thiên Võng.

Tuy nói tiếp nhận một phần ký ức của nguyên chủ, nhưng bộ phận ký ức này thực sự rất vụn vặt, rất nhiều thứ không đầy đủ, còn cần Sở Ngôn tự mình cân nhắc càng nhiều.

Chủ nhân cũ của thân thể này cũng tên là Sở Ngôn, năm nay 18 tuổi, vừa bước qua tuổi trưởng thành được một tháng. Diện mạo cùng Sở Ngôn đời trước có đến bảy tám phần tương tự, nửa năm trước được người tìm kiếm ngôi sao phát hiện, liền ký hợp đồng trở thành nghệ sĩ một công ty giải trí, đã chụp một lần quảng cáo, chẳng qua không có chút tên tuổi gì.

Cha mẹ nguyên chủ vì bệnh đã qua đời từ nhiều năm trước, để lại một khối tài sản đủ để nguyên chủ học xong đại học. Nhưng đáng tiếc là, Nguyên chủ thật ra không thích vào đại học, không hề có hứng thú với việc lấy bằng đại học, năm ngoái đã tiêu hết tiền cha mẹ để lại, nếu không có người tìm kiếm ngôi sao tìm tới cửa, chỉ sợ nguyên chủ còn phải vì cuộc sống mà lo lắng phát sầu.

Chỉ có điều, hiện tại đã đổi thành Sở Ngôn sẽ vì cuộc sống mà phát sầu.

Sự nghiệp giải trí ở thế giới này tương đối mạnh mẽ, cho nên cạnh tranh cũng cực kì kịch liệt.

Điều kiện bề ngoài của nguyên chủ vô cùng tốt, chỉ một lần quảng cáo cũng mang đến cho cậu ta lượng fan nhất định, nhưng mà sau đó, nguyên chủ vài lần đi thử vai, còn chưa nói được vài câu, đã bị loại xuống.

Dựa theo lời một vị phó đạo diễn khi thử vai mà nói, thì đúng ra là: “Sở Ngôn biết cái gì gọi là diễn xuất? Cậu ta vốn không có thứ này!”

Vì thế cho dù điều kiện ngoại hình có tốt thì sau ba lần thử vai thất bại, công ty cũng tạm thời bỏ qua con đường để nguyên chủ theo nghiệp diễn xuất, bắt đầu bồi dưỡng cậu ta phát triển ở giới ca sĩ.

Chỉ có điều thiên phú ca hát của nguyên chủ ư, còn không bằng diễn xuất đâu!

Đọc lời thoại, ít nhất chụp quảng cáo vẫn miễn cưỡng qua, nhưng sau khi giọng hát nguyên chủ phát ra, đừng hỏi dễ nghe không, căn bản không nghe ra nhạc điệu! Bẩm sinh chính là ngũ âm không được đầy đủ, y học cho dù phát triển tới trình độ bây giờ cũng chưa có biện pháp chữa trị!

Nhưng mà, nguyên chủ cũng là một người có “Chí khí”, trong ký ức, ca hát không được, diễn xuất cũng không được, nguyên chủ lại nghĩ: vậy đi làm nghệ sĩ hài được chứ? Đầu năm nay, nghệ sĩ hài cũng có nhiều người phát triển không tệ, ba trăm sáu mươi nghề nghề nào cũng có Trạng Nguyên, có thể gây cười cũng là một loại năng lực a!

_____ nhưng thật sự là nguyên chủ không có tài năng này.

Nghĩ vậy, Sở Ngôn không khỏi thở dài, trong đầu hiện lên câu nói của người đại diện đối với nguyên chủ: “Sở Ngôn, ông trời thật sự đã đem thiên phú của cậu ném toàn bộ vào khuôn mặt này rồi, cậu như thế nào có khuôn mặt chiếm nhiều chỗ như thế vậy!”

Cậu làm gì cũng không được, không có bằng cấp, lại không muốn bán sức lao động, nguyên chủ nhắm hai mắt: Bỏ mầy mặc kệ. Dù sao trong công ty có tiền lương cố định hàng tháng, tóm lại là không đói chết, liền như vậy gặm sống qua ngày.

Vì thế nguyên chủ đại khái chính là ở nhà trạch ước chừng ba bốn tháng, tuần trước người đại diện của cậu ta đưa cho cậu ta một bản giới thiệu thử vai không tệ, song nguyên chủ không đi, một lòng sống không có lý tưởng, chờ đợi tiền lương, làm người đại diện cực kì tức giận.

Sở Ngôn cũng không hiểu được vì sao nguyên chủ không nghĩ đến cuộc sống tương lai, cậu ta chỉ cùng công ty giải trí này ký hợp đồng thời hạn ba năm, vậy ba năm sau, người ta chắc chắn sẽ không tiếp tục ký hợp đồng với một con sáu gạo, đến lúc đó nên làm gì?

Nguyên chủ vốn không phải lo lắng đến mấy vấn đề này nữa, nhưng Sở Ngôn sốt ruột!

Cậu vào Thiên Võng tìm tới một ít tư liệu, sơ sơ tính toán xem bản thân còn bao nhiêu tiền mặt, cuối cùng phát hiện thật bi thảm, thời gian phát tiền lương còn một tuần, thế nhưng trong tài khoản chỉ còn đủ bốn, năm ngày tiền cơm!

Dân vĩ thực vi thiên!* (Người dân coi cái ăn là quan trọng nhất)

Kiếp trước bố mẹ của Sở Ngôn cậu mất sớm, một thân một mình xông pha trong vòng giải trí, tuổi còn trẻ đã giành được vinh quang ánh đế, hiện tại làm sao có thể bị một miếng cơm làm khó?!

Thôi đến đâu hay đến đó, cậu chiếm cứ thân thể nguyên chủ, vậy tất nhiên phải sống tốt phần của cả hai. Tuy nhiên bây giờ, cậu sẽ không giống nguyên chủ hi vọng sống một cuộc sống vất vả và không có gì đặc biệt, sẽ không hồ đồ ăn rồi chờ chết, được sống lần thứ hai cậu muốn cuộc sống xuất sắc phi phàm hơn!

Không nói hai lời, vừa đến thế giới này ngày đầu tiên, Sở Ngôn căn cứ vào ký ức vụn vặt của nguyên chủ vào Thiên Vồng, tìm tòi một ít tư liệu và tin tức về thế giới này, ngày hôm sau lúc lại sử dụng kính mắt VR, cậu đã hiểu rõ hơn về cuộc sống bình thường của mọi người ở thế giới này!

Đợi tới ngày thứ ba, mắt thấy tiền đã tiêu sắp hết, Sở Ngôn liền dùng tài khoản của nguyên chủ mở thông báo tuyển dụng trên trang web của công ty, cẩn thận tìm tòi.

Lập tức tin tức xuất hiện chỉ chít trước mắt, vẫn chưa thể thích ứng ngay với cách thức vận hành tốc độ cao như vậy, Sở Ngôn phân biệt từng chữ một hồi lâu, cuối cùng lựa chọn một bộ phim truyền hình và hai bộ webdrama, đưa ra lời đề nghị phỏng vấn của mình.

Nền công nghiệp giải trí phát triển mạnh mẽ đến bây giờ, không cần phải nói tới phim truyền hình và điện ảnh, mỗi năm đều có thể xuất hiện hàng trăm vạn (1000 000) kịch bản webdrama trên toàn cầu, số lượng vô cùng khổng lồ, nó đủ để chôn ố cứng của bất cứ chiếc siêu máy tính nào một ngàn năm trước.

Rất nhiều đoàn làm phim khi quay cần số lượng diễn viên quần chúng cực kì lớn. Vì vậy trên mỗi trang web của các công ty giải trí đều có thông báo tuyển dụng diễn viên này, công ty giải trí mà nguyên chủ làm việc chỉ có thể xếp ở hạng vừa, nhưng mỗi ngày đều có một đồng đoàn phim đăng trên trang web của họ thông tin thông báo tuyển người.

Sở Ngôn lựa chọn ba đoàn phim đều có đặc điểm: Ngay từ ngày ký hợp đồng, trong 3 ngày sẽ trả lương!

Sau khi ăn chút gì đó vào buổi tối, Sở Ngôn lại vào Thiên Vồng nhìn xem tin tức phản hồi, cậu kinh ngạc phát hiện: hai bộ webdrama kia một câu chưa nói liền nhất trí từ chối lời đề nghị tham gia phỏng vấn của mình!

Mà đoàn phim truyền hình kia lại uyển chuyển từ chối: “Sở tiên sinh, vai diễn chúng tôi cần tuyển là một viên chức nhỏ bình thường, diện mạo của ngài so với yêu cầu của chúng ta không phù hợp lắm.”

Sở Ngôn: “.....”

Là trách mình lớn lên đẹp mắt?

Đứng trước gương tỉ mỉ nhìn kỹ khuôn mặt này, chân mày Sở Ngôn cau lại, thiếu niên trong gương cũng theo đó khẽ nhíu mày; Sở Ngôn mím môi, thiếu niên trong gương cũng mím nhẹ môi mỏng.

Khuôn mặt tuấn tú sáng sủa, làn da trắng nõn tinh tế, khuôn mặt này thực sự lớn lên cũng coi là đẹp mắt, cho dù là ở cùng với mỹ nhân làng giải trí Như Vân cũng coi như số một số hai, cực kỳ được thừa nhận.

Thực ra như bình thường mà nói, cho dù nguyên chủ không biết diễn xuất, ca hát, thì chỉ cần cậu ta ngoan ngoãn làm cảnh nền, làm một bình hoa đắc ý, cũng có thể phát triển trong vòng giải trí. Nhưng mà khí chất của nguyên chủ có vẻ u ám, nhất là khi nhìn người khác, ánh mắt nhìn chằm chằm, âm trầm, khi cười lại giống như có một trận gió tà thổi qua.

..... Được rồi, lần chụp quảng cáo duy nhất của nguyên chủ, cậu ta đóng là vai một Vampire.

Ngón tay thon dài như ngọc nhẹ nhàng nhào nặn khuôn mặt, giữa “Hủy hình tượng chỉ vì một bữa cơm” và “Nhận lỗi với người đại diện đồng thời xin được cho một cơ hội sửa sai”, Sở Ngôn nặng nề mà thờ dài, vẫn là lựa chọn cái sau đi.

Nhưng mà lần này cậu vừa mới cảm máy truyền tin lên, chưa kịp gọi thì một dãy số quen thuộc xuất hiện trên màn hình.

Sở Ngôn hơi kinh ngạc nhíu mày, ấn xuống nút nghe, trong nháy mắt, trong phòng liền xuất hiện một người đàn ông trung niên mập mạp.

Thấy người xuất hiện, ánh mắt Sở Ngôn vừa chuyển, trong lòng đã nghĩ vô số lí do lảng tránh. Đồng tử nhạt màu phản ánh toàn bộ hình ảnh ngược của thông tin được gửi tới, làn môi căng mọng khẽ nhếch, giọng điệu Sở Ngôn bình tĩnh nói: “Triệu ca, gần đây có thông báo nào phù hợp với tôi không? Trong khoảng thời gian này tôi đã nghỉ thông, việc tôi làm thời gian vừa rồi có chút không đúng, tôi còn trẻ, không muốn cứ như vậy chấm dứt.”

Thanh âm trầm thấp êm tai, đáng vẻ đứng mực, cho dù đang nói lời xin lỗi, thiếu niên giống như một tiên nhân đoan chính ngồi giữa sương mù, mang theo một loại khí chất ung dung quý khí vô cùng tao nhã mà cẩn thận.

Người đại diện thấy bộ dáng đó của cậu mà sửng sốt, sau một lúc lâu mới dùng nét mặt cổ quái nói: “Như vậy, Sở Ngôn, trước tiên cậu tới công ty đi. Đây.....khụ, này có chút chuyện cần thương lượng với cậu một chút.”

Người đại diện kia không hề che dấu ý tứ của mình, Sở Ngôn liếc mắt liền phát hiện về mặt đối phương có ách náy cùng né tránh.

Cậu hạ mi mắt, lại bình tĩnh cười hỏi: “Triệu ca, có việc gì xảy ra phải không? Tôi cần trực tiếp đến công ty hay cần mang theo thứ gì?” Dừng một chút, lông mày hơi nhíu, Sở Ngôn thấp giọng hỏi: “Là hành vi trong thời gian này của tôi làm cho công ty tức giận đúng không?”

Nói như thế nào thì người đại diện này cũng đã quen biết Sở Ngôn nửa năm nay, nhưng lại chưa bao giờ nhìn thấy bộ dáng buồn rầu của đứa nhỏ này.

Nguyên bản bộ dáng Sở Ngôn cũng đủ tuần tú xinh đẹp, trước kia khi khí chất âm lãnh còn khiến người ta không chú ý tới, nay đột nhiên xuất hiện một bộ dáng mất mát lo lắng, phút chốc liền khiến người đại diện kia ngây ngẩn.

Theo bản năng, người đại diện kia liền nói: “Lần này thực ra không phải vấn đề của cậu, là tôi không tốt, là tôi không tốt! Sở Ngôn, nếu sau khi cậu hủy hợp đồng có gì khó khăn có thể tới tìm tôi, chúng ta biết nhau lâu như vậy, tôi sẽ tận lực nắm chắc giới thiệu giúp cậu.”

Hai trông mất phút chốc tròn to, trong lòng Sở Ngôn lộp bộp một tiếng, trong đầu vang vọng ba từ* _____ (*bản gốc là 2 từ nhưng đổi sang tiếng việt thì thành 3 nên mình mạn phép đổi lại cho phù hợp)

Hủy! Hợp! Đồng!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Sáng sớm ngày hôm sau, Sở Ngôn đi thẳng đến công ty.

Nguyên chủ thuộc công ty trách nhiệm hữu hạn Nhất Gia của Hoa Tinh* là một trong phần đông các công ty giải trí tại Hoa Hạ, tập trung chủ yếu phát triển trong lĩnh vực điện ảnh, bên trong có rất nhiều nghệ sĩ đã xuất đạo. Giá trị con người của những nghệ sĩ này không cao, mà thường thì kinh nghiệm của họ cũng không nhiều, cho nên Hoa Tinh đều tốn công sức đi huấn luyện bọn họ. (Hoa Tinh là tập đoàn, Nhất gia là 1 công ty trực thuộc)

Trình độ phát triển của nền công nghiệp vui chơi giải trí tại Hoa Hạ nằm trong top đầu của toàn bộ tỉnh hệ, chỉ trong nước hiện có hơn một ngàn công ty ghi tên đăng kí, lại còn chưa tính những nghệ sĩ hoặc người đại diện tự mở văn phòng làm việc.

Hoa Tinh có bốn công ty giải trí, miễn cưỡng coi như hạng trung, dù sao trong công ty có Nhất ca, Nhất tỷ* cũng chỉ là ngôi sao hạng trung, thậm trí có nguy cơ bị loại bỏ khỏi giới. Mà Sở Ngôn ở giữa những ngôi sao hạng trung này lại không thu hút chút nào, ngoại trừ khuôn mặt, không chỗ nào có thể hấp dẫn ánh mắt của người khác. (Nhất ca, nhất tỷ: Đàn anh, đàn chị trong công ty Nhất gia)

Nhất là khí chất của nguyên chủ thật sự quá mức u ám lạnh lẽo, khoe mắt rất dài lại đem đôi mắt giấu sau mái tóc, khi nhìn chăm chăm liền khiến da đầu người ta run lên, khiến người ta không muốn chú ý tới thiếu niên này.

Nhưng mà lúc này, Sở Ngôn không thể không đi hỏi thăm văn phòng người đại diện của mình một chút.

Lúc một thiếu niên tuần tú xinh đẹp bỗng nhiên đứng trước mặt bạn, tao nhả lịch sự nói chuyện với bạn, biết đó là cảm giác gì không? Trước sảnh công ty Hoa Tinh, toàn thân A Nhã sững sờ, sau một lúc lâu mới đỏ mặt chỉ đường cho đối phương, nói cho cậu biết vị trí văn phòng người đại diện của Triệu ca.

“Cảm ơn.”

Sau khi tao nhả cúi đầu và nói cảm ơn, Sở Ngôn liền đi tới thang máy.

Mà ở phía sau cậu, A Nhã nhìn chăm chú một lúc lâu mới dậm dậm cánh tay đồng nghiệp bên cạnh, nhỏ giọng xúc động hỏi: “Này A Văn, người vừa nãy nhìn rất quen, bộ dạng thật đẹp mắt. Công ty chúng ta ký hợp đồng với người mới bao giờ vậy? Cứ nhiên ngay cả văn phòng người đại diện ở đâu cũng không biết.....”

Giọng nói phía sau xa dần, sau khi Sở Ngôn vào thang máy liền ấn nút xuống tầng 21, nhanh chóng tìm được văn phòng người đại diện của mình _____ cũng không thể không tìm thấy, dù sao Sở Ngôn vừa ra khỏi thang máy liền nhìn thấy một bóng người mập mạp đứng ngoài cửa, vẫn nôn nóng nhìn cửa thang máy bên này.

Người đại diện họ Triệu này cao 170cm, cân nặng 95kg, khuôn mặt bình thường nhưng tính cách cũng không tệ, nếu gặp một người khác tính tình nóng nảy, chỉ sợ đã sớm tức giận đến mức trực tiếp cho nguyên chủ mấy đá, khiến loại ăn cơm trắng* này sớm rồi đi lâu rồi. (*ăn không ngồi rồi/ ăn hại)

Sau khi họ Triệu nhìn thấy Sở Ngôn, đầu tiên là kinh ngạc sững sờ, sau đó đi tới hỏi: “Sao lại đi thang máy vậy? Mấy trăm năm rồi không ai dùng thứ này, lần sau bảo lái xe dừng ở tầng 21 là được, không cần mất công như vậy.....”

Giọng nói bỗng nhiên dừng lại, Triệu Liên biến sắc, dường như nhớ ra chuyện gì, cuối cùng thở dài, nói: “Chẳng qua sau này có thể không có ‘lần sau’.”

Dường như vì muốn nói sang chuyện khác, vừa đi Triệu Liên vừa hỏi: “Cắt tóc khi nào vậy? Nhìn đẹp hơn hẳn.”

Lúc đối phương lên tiếng về việc “Hủy hợp đồng”, Sở Ngôn không nói gì.

Trong một thế giới giải trí phát triển mạnh mẽ, một người mới muốn đơn thương độc mã xông pha trong vòng giải trí này, không thể nghi ngờ là đang lấy trứng chọi đá, xác suất thành công rất thấp. Bất kể công ty đang suy nghĩ gì mà muốn cùng nguyên chủ hủy hợp đồng, Sở Ngôn cũng không đồng ý, cho nên hôm nay cậu tới có ý định tiếp tục lưu lại.

“Cảm thấy tóc hơi dài, thuận tiện liền cắt đi.” Thời điểm đang nói, thiếu niên nâng khóe môi mỉm cười, một nụ cười rực rỡ liền xuất hiện trên khuôn mặt.

Khuôn mặt Sở Ngôn cực kì tinh xảo, đuôi mắt dài nhỏ, lông mi cong dày, mũi cao thẳng, làn da trắng nõn. Diện mạo như vậy nếu như trong quá khứ cùng với dáng vẻ âm trầm, nhìn qua thật lạnh lẽo giống như Vampire.

Mà bây giờ, Triệu Liên cảm thấy trong lòng sợ hãi, dường như có một cái trống lớn ở trong lòng tự nhiên gõ mạnh một cái.

___ Rõ ràng chỉ là tóc ngắn đi một chút, như thế nào lại giống như có sự khác biệt rất lớn?

Đêm qua khi đang trò chuyện, tuy Triệu Liên thấy được Sở Ngôn có biến hóa, nhưng cũng không quá rõ ràng. Thế nhưng lúc này, anh thấy được sự biến hóa của thiếu niên, giống như mỹ ngọc được mài dũa, lập tức trở nên rực rỡ tươi đẹp rất nhiều.

Trong lòng nhất thời trăm mối cảm xúc đan xen, cuối cùng không biết tại sao, Triệu Liên vậy mà dặn dò: “Tuy rằng cậu bây giờ rất tốt, nhưng sau khi vào phòng hợp, cậu... cậu vẫn giống như trước đây thì tốt hơn.”

Lời nói này làm cho mi tâm* Sở Ngôn nhú lại, mặc dù cậu không rõ ý đồ của Triệu Liên nhưng cậu cảm thấy đối phương không có ác ý đối với mình.
(*vùng giữa hai đầu lông mày)

Chờ sau khi vào văn phòng, Sở Ngôn liền làm như lời Triệu Liên nói, hơi hơi cúi đầu dùng tóc mai che đi đôi mắt, hơi nâng mắt đánh giá người trong phòng. một loại không khí im lặng trầm mặc cùng áp lực tuôn ra từ trên người thiếu niên, rõ ràng mặc sơ mi trắng lại mang đến một cảm giác âm lãnh đặc biệt.

Triệu Liên thấy thế nhất thời cả kinh: mình chỉ là thuận miệng nói đề nghị, làm sao lại đột nhiên biến trở về rồi?!

Triệu Liên như ngốc hòa thượng sờ đầu tìm tóc, mà mặt khác ở trong phòng hội nghị còn lại hai người đang nhìn thiếu niên âm trầm, hơi chau mày.

Ngồi ở vị trí cuối cùng của hội nghị là tổng giám đốc bộ nhân sự của Hoa Tinh, ngồi bên cạnh gã là một người đàn ông nhà nhận lịch sự. Ánh mắt Sở Ngôn chỉ dừng trên hai người trong chốc lát, sau đó nhìn sang người đàn ông trẻ tuổi, đồng tử co rút lại, cuối cùng cúi đầu không nói gì.

Vị tổng giám đốc người gầy teo kia cười xấu hổ, nhìn về phía người đàn ông trẻ tuổi kia nói: “Ngài Chu, đây là Sở Ngôn. Một năm trước công ty của chúng tôi mất rất nhiều công sức mới kí được hợp đồng với cậu ấy, ngài xem điều kiện bên ngoài của cậu ấy, đáng người rất tốt, nhưng còn trẻ, năm nay mới 18 tuổi, là một mầm non tốt hiếm có đấy.”

Mấy câu nói thoải phồng khiến Sở Ngôn nghĩ tới vài thứ mà khiêu mi, mà ở một bên sắc mặt Triệu Liên có chút kì dị.

Mầm non tốt hiếm có?

Mất rất nhiều công sức mới kí được hợp đồng?

Tổng giám đốc tròn mắt nói dối quá rồi!

Có điều người đàn ông đối với việc tổng giám đốc Vương ba hoa không phản ứng, anh ta trực tiếp nở nụ cười, ngón tay gõ nhẹ mặt bàn, nói: “Cảm ơn quý công ty bỏ thứ yêu thích, bây giờ tôi cùng Sở Ngôn kí hợp đồng thôi.”

“Ngài Chu, Sở Ngôn còn trẻ như vậy, không biết tiền đồ vô lượng ra sao, cậu ấy đối với chúng tôi rất quan trọng....”

“Ý của giám đốc Vương là?”

“Hợp đồng giữa chúng tôi và Sở Ngôn còn ba năm rưỡi, lúc trước đã chuẩn bị vài bộ phim truyền hình cho cậu ấy thử vai.....”

.....

Ngay từ đầu không để ý tới những người có mặt ở đây, giám đốc Vương liên tục khoe khoang khoác lác, đem nguyên chủ thổi lên tận trời. Đầu tiên nói cái gì mà Sở Ngôn là mầm tốt bọn họ bồi dưỡng nhiều năm, lại cái gì mà bọn họ đã chuẩn bị vài dự án lớn, chỉ chờ Sở Ngôn một lần xuất hiện liền phát hồng.

Vậy mà người đàn ông trẻ tuổi cũng không có chút phản ứng nào, khóe miệng hàm chứa ý cười nghe giám đốc Vương tranh luận.

Đợi đến khi giám đốc Vương bắt đầu đem tiền phá hợp đồng trực tiếp tăng lên cao gấp ba lần, người đàn ông trẻ tuổi kia vẫn ngâm ý cười như cũ, chẳng qua là tiếng gõ bàn bỗng nhiên dừng lại. Anh ta ngẩng đầu nhìn về phía giám đốc Vương, giọng điệu bình thản, nụ cười lại lạnh lẽo nói: “Giám đốc Vương, ngài còn nhớ tôi đang đại diện cho ai tới kí hợp đồng với Sở Ngôn chứ?”

Một câu kia trực tiếp làm cho sắc mặt giám đốc Vương đại biến, cuối cùng lấy ra hợp đồng vì phạm ban đầu để đối phương kí hợp đồng cùng Sở Ngôn.

Thời điểm phát sinh những việc này, Sở Ngôn đều đứng ở một bên, dùng ánh mắt bình tĩnh nhìn. Không có phản đối, cũng không có đối nghịch lại, thẳng đến lúc kí tốt các thủ tục phá bỏ hợp đồng, Triệu Liên mang về mặt áy náy đi tới, nuối tiếc nói với cậu thật xin lỗi.

Đối với việc này, Sở Ngôn mỉm cười, lắc tay nói: “Anh vì tốt cho tôi, mới để tôi tới Thiên Thịnh.”

Triệu Liên Nghe vậy sững sốt, cả kinh nói: “Cậu biết Thiên Thịnh muốn ký hợp đồng với cậu?”

Khuôn mặt tuấn tú trắng nõn lại trầm ổn không chút sợ hãi, lúc này ngài Chu đang bàn giao công việc cuối cùng với giám đốc Vương, mà Sở Ngôn nhìn Triệu Liên trước mặt, bình tĩnh nói: “Ngài Chu chính là Chu Hòa Huy- kim bài người đại diện của Thiên Thịnh, tôi biết anh ta, dưới tay anh ta đã có một vị ảnh hậu và ba nghệ sĩ hạng A.”

“Cậu rất quan tâm đến người trong giới?” Triệu Liên kinh ngạc hỏi: “Trước kia không phải cậu ghét mấy thứ này nhất sao?”

Nghe vậy, Sở Ngôn cười mà không nói.

Dù sao từ trước tới giờ nguyên chủ cũng không đến công ty, cho nên đến lúc phải rời đi Sở Ngôn cũng không phải sắp xếp lại thứ gì, liền cùng Chu Hòa Huy rời khỏi công ty giải trí Hoa Tinh.

Trước khi đi, Triệu Liên có chút không đành lòng nói với cậu, nếu không thể phát triển ở Thiên Thịnh, có thể trở về tìm anh ta.

Hành động thiện ý này khiến u ám trong mắt Sở Ngôn biến mất, cười gật gật đầu.

Chu Hòa Huy đi xe huyền phù đến, Sở Ngôn đi theo cùng anh ta lên xe, mở hệ thống tự động lái, hai người ngồi ở phía sau bắt đầu trao đổi về công việc sau này.

Sau khi lấy ra một phần trong hợp đồng cho Sở Ngôn, Chu Hòa Huy liền cúi đầu chỉnh lý lại tài liệu của mình. Sở Ngôn không để ý chút lạnh nhạt này, ngược lại hăng hái xem tư liệu đang trôi nổi trước mặt. Thời điểm nhìn thấy kì hạn hợp đồng là ba năm, cậu hơi sững sốt, sau đó ánh mắt sâu thẳm mỉm cười.

“Ngày mai tôi sẽ đưa cậu đi thử vai tại một đoàn làm phim, đây là kịch bản AI, cậu nhìn xem cho kĩ.” Vừa nói, Chu Hòa Huy vừa đưa cho Sở Ngôn một con chip nhỏ, nói: “Cậu tận lực bắt trước theo nó, vai này là nam thứ hai, nếu không có bất ngờ xảy ra, chắc chắn công ty sẽ lấy vai này cho cậu.”

Sở Ngôn bình tĩnh gật đầu, nhận được AI kịch bản, cậu nhỏ giọng nói “Cảm ơn”.

Thiếu niên phản ứng cực kì lạnh nhạt làm Chu Hòa Huy đang lơ đãng trái lại có hứng thú quan sát cậu hồi lâu, cuối cùng, Chu Hòa Huy dường như nhớ ra cái gì, hỏi: “cậu không muốn biết tôi là ai? Vì sao tôi muốn kí hợp đồng với cậu? Tại sao tôi phải cho cậu tài nguyên à?”

Nghe vậy, Sở Ngôn đang cúi đầu nhìn kịch bản liền chậm rãi ngẩng đầu lên.

Theo động tác của cậu, mái tóc dày phút chốc rơi sang hai bên, lộ ra vầng trán no đủ cùng một đôi con ngươi trong trẻo. Trong ánh mắt màu nhạt mang theo chút ý cười nhẹ, khóe môi xinh đẹp nhẹ nâng, một loại khí chất tao nhã cao quý khó có thể hình dung phút chốc từ trên người thiếu niên lan tỏa ra bốn phía.

Rõ ràng ngồi trên xe mà lại giống như đang ngồi trên một vương tọa tôn quý.

Mi tâm Sở ngôn hơi nhú, cười hỏi: “Anh là Chu Hòa Huy, người đại diện kim bài của Thiên Thịnh. Điều thứ nhất tôi đã biết, hai điều còn lại tôi nghĩ chắc anh sẽ không cho tôi đáp án, ít nhất hiện tại sẽ không. Vậy nếu chúng ta hợp tác, không bằng làm quen một chút?”

Biến hóa của thiếu niên làm cho Chu Hòa Huy bỗng nhiên giật mình, đã thấy đối phương nâng khóe môi, vươn tay phải.

“Tôi là Sở Ngôn, về sau xin được chỉ bảo nhiều hơn, ngài Chu.”

Trên đường đi sau đó, Sở Ngôn nghiêm túc xem tư liệu, chỉ có Chu Hòa Huy sắc mặt quái dị nhìn phía bên ngoài cửa sổ, thỉnh thoảng dùng dư quang lên nhìn Sở Ngôn vài lần. Cổ tình người phía sau giống như không phát hiện ra điều gì, như cũ cẩn thận xem hợp đồng.

Tận đến khi xe huyền phù dừng lại phía dưới nhà của Sở Ngôn, cậu mới bỏ hợp đồng trong tay xuống, sau đó nhìn Chu Hòa Huy a một tiếng lộ răng nanh nhỏ, hỏi: “Chu ca, anh có kịch bản không? Không phải kịch bản AI, là kịch bản chữ ấy.”

Chu Hòa Huy nghe vậy sững sốt, hỏi: “Cậu muốn kịch bản làm gì? Tôi đã giúp cậu chế tác tốt kịch bản AI.”

Sở ngôn lại mỉm cười nói: “Tôi muốn xem kịch bản phim nó như thế nào, Chu ca, anh sẽ không phải là không có chứ?”

Chu Hòa Huy: “.....@#%^@#”

Nửa giờ sau khi Sở Ngôn về tới nhà, bỗng nhiên có tin nhắn kèm theo một tệp tin.

【Chu Hòa Huy: Tuy rằng biết đây là phép khích tướng của cậu nhưng trong vòng giải trí trên toàn bộ tinh hệ, không có chuyện gì mà Thiên Thịnh không làm được. Sáng sớm ngày mai, tôi mang cậu đi thử vai.】

Thấy vậy, Sở Ngôn “phù” một tiếng bật cười, một bên nhận lấy kịch bản chính thức- kịch bản chữ bị mọi diễn viên coi là đồ bỏ, một bên bắt đầu đi nói nhỏ: “Nói như vậy vẫn là trúng phép khích tướng đúng không?”

Tác giả nêu suy nghĩ của mình:

Không được nuôi em bé béo mập! Nuôi bé béo mập là làm hư con gái!QAQ!!!

___ Chẳng hiểu tác giả đang nói gì lun___

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sáng sớm ngày hôm sau, Chu Hòa Huy đem theo sắc mặt thối đỏn Sở Ngôn đi đến địa điểm thử vai.

Tuy vừa mới trở thành người đại diện của Sở Ngôn, nhưng Chu Hòa Huy dường như đã chuẩn bị mọi thứ từ lâu. Đêm qua khi xem kịch bản chữ, Sở Ngôn lại nhìn kịch bản AI mà Chu Hòa Huy đã sửa chữa, không thể không nói, kịch bản đã được điều chỉnh này thực không tồi.

Tại một ngàn năm sau, bởi vì nền công nghiệp vui chơi giải trí phát triển hết sức thịnh vượng, ngưỡng cửa trở thành diễn viên cũng ngày càng thấp.

Trên cơ bản, bạn chỉ cần biết một chút kỹ xảo diễn xuất, đồng thời khuôn mặt đẹp một chút, biểu cảm phong phú một chút, là có thể trở thành diễn viên, nguyên nhân dẫn tới việc này là do một thứ được phát minh vào khoảng hơn một trăm năm trước_____

Kịch bản AI.

AI là trí tuệ nhân tạo, tuy nói trước mắt trí tuệ nhân tạo còn chưa đạt tới trình độ hoạt động như trí não của con người, thậm chí so với trí tuệ của con người còn kém một khoảng rất lớn, nhưng nếu chỉ vì nhóm diễn viên chỉnh sửa các tư liệu thị tần phim truyền hình, điện ảnh, anime, quảng cáo trong hơn một ngàn năm qua thì quả thực quá dễ dàng.

Đem kịch bản chữ truyền vào chip xử lý AI dựa theo phương thức đặc thù, trí tuệ nhân tạo sẽ tự động tìm kiếm một số tư liệu video cùng loại, đồng thời chế tạo một đoạn hình ảnh giả thuyết thứ hai, nó sẽ hướng dẫn bạn diễn như thế nào.

Nói ví dụ như một đoạn diễn đánh nhau, AI sẽ căn cứ các loại tư liệu được lọc chọn từ ngàn năm qua, cho bạn bắt chước vào đó để diễn. Nếu là diễn một đoạn tình cảm tình yêu, AI sẽ căn cứ vào các phim đề tài tình yêu kinh điển, cho ra các động tác mà bạn nên thể hiện, kịch bản AI xuất sắc thì thậm chí cả sợi tóc cũng xuất hiện trong yêu cầu bắt chước, không thể không nói là quá hoàn hảo.

Đối với mỗi diễn viên thì nắm được kịch bản AI là điều không thể thiếu. Nó giúp bạn tiết kiệm thời gian, giúp bạn lý giải được sâu sắc nội dung kịch bản. Nhưng thứ này trong mắt Sở Ngôn căn bản là một khối u ác tính!

Đúng vậy, đối với một diễn viên bình thường mà nói, kịch bản AI giúp họ vượt những chướng ngại khó khăn, đó là một việc tốt, khiến bậc cửa trở thành diễn viên thấp đi một chút. Nhưng trên thế giới này, không ai giống ai hoàn toàn, trên toàn tinh hệ lại càng không chứa hai diễn viên giống y đúc nhau!

Sở Ngôn nhớ rõ, có một vị anh đế vào thời điểm nhận giải đã phát biểu: “Một ngàn cá nhân thì có một ngàn vở Hamlet*, mà việc tôi làm, là đem Hamlet của tôi bày ra cho mọi người, đem truyện xưa của tôi kể ra cho mọi người. Nếu như đối một người khác thì sẽ là một cảnh tượng khác, nhưng rất cảm ơn mọi người đã thích tôi, thích vai diễn mà tôi đã đóng, thích truyện xưa mà tôi đã kể.”(*- Vở bi, hài kịch của William Shakespeare)

Diễn viên là người đem chữ viết biến thành hình ảnh.

Diễn viên cùng đạo diễn hợp tác là để đem những câu chữ xuất sắc kia trở thành hình ảnh sống động giúp người xem lý giải càng sâu sắc hơn nội dung của nó.

Đêm qua Sở Ngôn vẫn là dùng chút thời gian xem kịch bản AI do Chu Hòa Huy chế tạo, dù sao đây cũng là tâm ý của đối phương. Nhưng sau khi xem xong, Sở Ngôn kinh diễm đồng thời cũng tiếc hận.

Mỗi diễn viên đều có những thói quen nhỏ cùng kiểu diễn riêng, nhưng ở thế giới này, càng là diễn viên nổi tiếng thì văn phòng làm việc càng cao cấp, có thể tạo ra các kịch bản AI tốt nhất.

Điều này cũng có nghĩa là diễn viên này đã đánh mất sự sáng tạo, đánh mất nét riêng của chính mình. Bắt đầu biến chất_ ít nhất đã đánh mất khả năng sáng tạo.

Không phải là bây giờ không có diễn viên tốt, mà là có rất nhiều người có thể trở thành diễn viên xuất sắc lại bị bóp chết từ trong nôi.

Bầu trời trong veo xanh thẳm, vừa trải qua một trận mưa xuân, vạn vật dần dần thức tỉnh, hơi thở ẩm áp tràn ngập không khí, mang theo một chút hương hoa tinh tế. Khi Sở Ngôn cùng Chu Hòa Huy từ trên xe huyền phù bước xuống, người phụ trách đón tiếp của đoàn làm phim đã chờ tại bãi đỗ xe, nhanh chóng dẫn Sở Ngôn tới phòng hóa trang trước để thay quần áo.

Cũng không phải ai cũng được đãi ngộ như vậy, thậm chí có vài người đã hóa trang từ trước rồi mới tới đây thử vai. Người phụ trách hóa trang vừa nhìn thấy Sở Ngôn, một hồi khen làn da cậu bảo dưỡng thật tốt, một hồi khen mắt cậu nhìn thật đẹp, nhưng cuối cùng vẫn luôn hướng ánh mắt về phía Chu Hòa Huy.

“Khi thử vai tôi không tiện đi vào, tôi ở ngay bên ngoài chờ cậu.” Sau khi Chu Hòa Huy cẩn thận kiểm tra lại kịch bản AI do chính mình chuẩn bị, nhìn Sở Ngôn, nói: “Tôi ở bên ngoài chờ tin tức tốt của cậu, cậu không cần quá khẩn trương, sẽ không có vấn đề gì.”

Nghe vậy, con người Sở Ngôn lóe một cái, liền cười nói: “Được, tôi đã hiểu.”

Không có vấn đề gì, ý tứ chính là nếu không có gì bất ngờ xảy ra, vai diễn này nhất định là của cậu.

Sau khi hóa trang xong, chuyên viên trang điểm liền đưa cho Sở Ngôn một bộ trang phục để cậu vào phòng thay đồ. Đợi Sở Ngôn đi ra, đã thấy chuyên viên trang điểm cười nói chuyện phiếm với Chu Hòa Huy_____ trong vòng luân quần này, đã là người đại diện kim bài thì quan hệ xã hội tự nhiên rất tốt.

Chu Hòa Huy là người đầu tiên chú ý đến Sở Ngôn.

Anh không chú ý nghiêng đầu một cái, liền thấy thiếu niên bước tới, ánh mắt trong phút chốc đình trệ, quá nửa giây, Chu Hòa Huy mới đánh giá trên dưới Sở Ngôn một cái, hơi gật đầu tán thưởng, mà trong mắt vẫn chưa hết vẻ kinh diễm.

Chuyên viên trang điểm càng kinh ngạc hơn.

Vừa rồi anh ta mới khen Sở Ngôn xong, tuy nhiên trong đó có một phần do đánh giá tốt của Chu Hòa Huy, thực sự khen Sở Ngôn phần thật lòng không nhiều. Nhưng làm chuyên viên hóa trang tại nhiều đoàn làm phim, thấy qua vô số mỹ nhân, trong đó Sở Ngôn cũng coi như đứng ở top đầu, lại không phải là đẹp nhất.

Dù sao bây giờ trên thế giới, công nghệ làm đẹp đã sớm phát triển mạnh nhất, chỉ cần có tiền muốn chỉnh mặt giống ảnh đế, ảnh hậu cũng không phải vấn đề gì khó. Nhưng tự nhiên và nhân tạo luôn có sự khác biệt, ngày trước chuyên viên trang điểm không cảm nhận được rõ rệt thì đến hôm nay anh ta đã thấy được ở thiếu niên này.

Quần trang phẳng phiu vừa vặn ôm chặt lấy dáng người của thiếu niên, trang phục màu cỏ xanh tôn lên gương mặt trắng nõn của thiếu niên, dường như có chút trong suốt. Ánh sáng từ cửa sổ bên cạnh chiếu tới gian phòng bên này, sắc đậm trên quần áo như rọi ra một vầng sáng, cúc trên cổ áo thiếu niên cài chặt, chỉ lộ ra một cấn cổ xinh đẹp trắng tới chói mắt.

Rõ ràng chính mình hóa trang, cũng vừa mới nhìn khuôn mặt này, nhưng không hiểu vì sao, chuyên viên trang điểm cứ nhiên cảm thấy thiếu niên có điểm xa lạ. Con người trong suốt phản chiếu ánh ngược chìm trong ánh sáng rực rỡ, tuấn mỹ ưu nhã, cao quý lạnh lùng, trong mắt như có gai nhọn lóe lên, khi nâng mắt liền khiến chuyên viên trang điểm bỗng chốc ngưng ngẩn.

Khuôn mặt này tuyệt đối là tự nhiên, chưa từng trải qua chỉnh sửa, bởi vì nét mặt sinh động đến thần kì kia căn bản là không ai có khả năng tạo ra mà không để lại dấu vết!

Đối với sự thay đổi của Sở Ngôn sau khi hóa trang, Chu Hòa Huy cực kì hài lòng, nhanh chóng theo sự dẫn đường của trợ lý đoàn làm phim, đưa Sở Ngôn đi tới trước một hành lang.

Chu Hòa Huy nói: “Tôi đưa cậu tới đây, chờ tin tức của cậu.”

Nghe vậy, Sở Ngôn không khỏi hơi nâng mày một chút, cười hỏi: “Trước kia tôi diễn xuất kém như thế nào, Chu ca cũng biết đến, lần này sao lại tin tưởng tôi thế?”

Nghe thiếu niên nói, Chu Hòa Huy không nóng không vội hỏi: “Biết cười, biết chạy chứ?”

Ý cười bên môi Sở Ngôn càng sâu, không trả lời.

Chu Hòa Huy bình tĩnh nói: “Chỉ cần cậu có thể chạy, có thể khóc, có thể nháo, vai này chính là của cậu.”

Nhìn cánh cửa sau được mở ra này, quả là vô pháp vô thiên**!(**không tuân theo pháp luật, lý lẽ)

Sau khi theo trợ lý đoàn làm phim vào phòng chờ thử kính, Sở Ngôn thấy một số người cũng đến thử vai. Dựa theo lời của trợ lý, hôm nay chỉ thử vai nam thứ hai, bởi vậy cả mười người hôm nay tới đây toàn bộ đều đến để thử vai nam thứ hai, thật cũng khiến cho Sở Ngôn lấp bắp kinh hãi.

Nhiều người lại thử một vai nam thứ như thế? Có thể biết, chắc chắn bộ phim này rất nổi tiếng, đồng thời diễn viên ở Hoa Hạ cũng thật nhiều.....

Không nghĩ nhiều nữa, Sở Ngôn ngồi xuống một vị trí trống, đeo kính mắt VR lên bắt đầu xem kịch bản của mình.

Chỉ có thời gian chuẩn bị là một buổi tối, mà có mười cảnh quay ngắn dùng để tuyển chọn, dù Sở Ngôn cực kì tự tin, nhưng cậu cũng không tự phụ, mười cảnh ngắn thì vẫn sẽ chuẩn bị thật tốt.

Kỳ thật khi Sở Ngôn vừa bước vào phòng, người bên trong đã chú ý tới thiếu niên này.

Không thể trách họ, thiếu niên hóa trang vô cùng tinh tế đẹp mắt, trong phút chốc đã hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người.

Tóc đen mắt đen, khuôn mặt thiếu niên đẹp đẽ điểm lệ, mỗi cái nâng tay, nhấc chân đều tỏa ra một loại khí chất cao quý, dù cho ngồi cùng người khác trong một căn phòng, thì bộ dáng cúi đầu im lặng, liền khiến người khác cảm thấy cậu đặc biệt nổi bật, liếc mắt một cái liền tìm được cậu trong đám đông.

『Hình tượng như vậy cũng quá phù hợp với Trữ Thần rồi!』

—— tiếng lòng của mọi người.

Trữ Thần là vai nam thứ trong bộ «Huyết chiến», cũng chính là nhân vật thử vai hôm nay.

Lúc trước Sở Ngôn cho rằng tất cả mọi người thử vai đều ở trong phòng này, kỳ thật cậu sai, như thế nào chỉ có căn phòng này? Bên cạnh còn có một căn phòng giống y hệt phòng này, trong đó cũng toàn bộ là người muốn đến thử vai Trữ Thần đó!

Một vai nam thứ, đáng giá đến mức có gần trăm diễn viên đến thử vai? Lẽ nào bộ phim này rất nổi tiếng?

Kỳ thật cũng không phải, mà là bởi vì nhân vật nam thứ hai có giá trị được ưa chuộng khá cao, con người được miêu tả vô cùng gọi cảm xúc, dù trong tiểu thuyết nguyên tác, cũng là hạng nhất trong “Nhân vật được yêu thích nhất”, có thể nói là nam thần trong lòng vô số người yêu truyện!

Gia thế của Trữ Thần là hạng nhất, diện mạo tuấn mỹ, trời sinh có khí chất đại thiếu gia, phần đầu tiểu thuyết là nhân vật phản diện công tử bột, nhưng sau khi anh trai duy nhất của anh chết trận, anh dần trở nên mạnh mẽ, kiên cường, tự gánh lấy trách nhiệm chấn hưng gia tộc, hơn nữa cuối cùng trong khi cứu nam chính khỏi nguy hiểm, chính mình mang theo mỉm cười mà chết trận.

Chân dài, tướng mạo đẹp, là đời quân nhân thứ hai, phần trước phản nghịch, sau đó quay đầu trở thành đại tướng mạnh mẽ, ý chí kiên cường!

Đây là đem phẩm chất con người được ưa chuộng nhất toàn tính hệ dồn vào một người, cùng chấp tay thấp sáng lên a!

Tất nhiên là Sở Ngôn không biết tiếng lòng của mọi người, cậu vẫn cúi đầu tỉ mỉ xem lại kịch bản của mình, tưởng tượng diễn những cảnh này như thế nào. Những người khác đều đã chuẩn bị vài ngày, thời gian để chuẩn bị của Sở Ngôn lại quá ngắn, khó khăn khi tham khảo kịch bản cũng tăng cao.

Sớm đã có người phát hiện kịch bản Sở Ngôn cùng với bọn họ có chút khác biệt, tuy máy liên lạc có hiệu quả che chắn người khác, nhưng vẫn tự đứng yên cùng hình ảnh trên màn hình luôn chớp động có sự khác biệt rất lớn.

Mặc dù không xem được kính mắt VR của Sở Ngôn, do đó không xem được rốt cuộc Sở Ngôn đang xem lời văn gì, nhưng bọn họ biết: người này tuyệt đối không có khả năng đang xem kịch bản AI!

Vẫn không ai nghĩ ra rốt cuộc Sở Ngôn đang xem cái gì, cũng có người đoán là cậu xem tiểu thuyết nguyên tác, nhưng mà không đợi người khác phản bác, chính đương sự liền cười tự giễu: “Đây là thử vai rồi, ai còn nhìn nguyên tác? Ôm chân Phật thì cũng quá chậm đi.”

Mãi tới khi Sở Ngôn cùng mấy người đi tới bên ngoài phòng thử vai chờ tới lượt, giữa nhóm người khác đi ra từ căn phòng, một thiếu niên về ngoài tuấn lãng, kiêu ngạo tự đắc tùy ý liếc nhìn Sở Ngôn một cái, trong mắt hiện rõ vẻ kinh diễm, sau đó không chút lịch sự nghiêng đầu nhìn màn hình giả lập của Sở Ngôn.

Người nọ bỗng chốc sùng sột, thốt lên: “Cậu đang xem kịch bản chứ?!”

Một câu thức tỉnh người trong mộng!

Người ở đây nhất thời đồng loạt sùng sột, Sở Ngôn cũng có chút kinh ngạc, cậu gật đầu nói: “Đúng vậy.”

Chỉ là đơn giản khẳng định, không chút phủ nhận, cũng không muốn nói chuyện, lời nói ngắn gọn của Sở Ngôn nhẹ như lông hồng.

Mà lập tức người nọ được gọi vào thử vai, cậu ta liếc mắt nhìn Sở Ngôn đầy hứng thú, sau đó để lại một câu: “Hiện tại mới nhìn kịch bản chứ, có điểm muộn rồi, cậu tốt nhất thành thật mà nhìn kịch bản AI cho tốt đi.”

Lời nói xem có vẻ như có nét quan tâm, nhưng giọng điệu đều mang ý vị cười trên nỗi đau người khác.

Sở Ngôn nhũm mày liếc mắt nhìn người kiêu ngạo khinh khinh một cái, không trả lời. Sau khi đối phương đi, một người đến thử vai ngồi cạnh cậu mới nói:

“Không nghĩ đến Lý thiếu cũng muốn thử vai nam thứ, không phải nhà cậu ta đầu tư cho đoàn làm phim «Huyết chiến» một nửa kinh phí sao, như thế thì cũng phải là diễn nhân vật chính chứ nhỉ?”

Nghe lời này, trong đầu Sở Ngôn nhớ tới thiếu niên khinh thường người khác vừa rồi.

Cậu quay đầu sang hỏi: “Lý thiếu là ai vậy?”

Không đợi cậu hỏi xong, một người người tới thử vai khác kinh ngạc nói: “Cậu cứ nhiên không biết Lý thiếu? Tên cậu ta là Lý Triết Thiên, gần đây rất nổi tiếng đó, trong nhà có nhiều tiền, là thương gia đứng đầu thủ đô tỉnh. Sau khi cậu ta tham gia vào giới giải trí, gia tộc nhà họ Lý trợ giúp cậu ta không ít tiền, lần trước đóng vai nam thứ trong phim tình tẻ, thu về không ít tở hồng thiếu nữ, lần này Lý gia cũng là một trong hai nhà đầu tư lớn nhất «Huyết chiến».”

Gần như khi người kia vừa nói xong thì Lý thiếu cũng từ phòng thử vai đi ra. Bộ dáng lỗ mũi hướng lên trời kia, vừa nhìn liền biết là thiếu gia được chiều chuộng từ nhỏ, chờ sau khi đến trước mặt Sở Ngôn, Lý thiếu thấy Sở Ngôn lại vẫn đang xem kịch bản chữ dày đặc, cậu ta cũng không nói gì, chỉ là cúi đầu cười nhạo một tiếng rồi mới đi tiếp.

Thấy thế, Sở Ngôn cũng không có phản ứng gì, nhưng một diễn viên đến thử vai khác ngồi bên cậu lắc đầu nói: “Xem dáng vẻ này của Lý thiếu, chỉ sợ nhân vật này nhất định của cậu ta rồi. Ôi, hôm nay đi vô ích rồi.....”

Nhìn bóng lưng vị Lý thiếu này, Sở Ngôn hơi mị mắt, lại xem màn hình giả lập của mình.

Lý thiếu muốn nhân vật này, nhưng theo lời Chu Hòa Huy nói, chỉ cần cậu có thể cười, có thể chạy, nhân vật này chính là của cậu.....

Cho nên nói, độ đáng tin của ai cao hơn đây?

“Số 71, Sở Ngôn, thử vai.”

Chương này thật là dài T.T

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Một ngày có hơn bảy mươi người thử vai, nhóm đạo diễn cùng biên kịch đã cực kì mệt mỏi.

Cái chuyện thử vai này trên cơ bản là xem trình độ diễn giải kịch bản AI của diễn viên, dù sao trừ khi có phòng làm việc chuyên môn phân tích kịch bản AI đặc biệt ưu tú, thì đại đa số nhà phân tích kịch bản đều không khác nhau mấy, chênh lệch diễn xuất cũng không nhiều, căn bản không có ý tưởng gì mới.

Cho nên sau khi Lý Triết Thiên xuất hiện ở nơi thử vai, mọi người đại khái cũng đoán được, vị trí vai nam thứ lần này cậu ta đứng chắc rồi.

Lần này nhà Lý Triết Thiên đầu tư vào «Huyết chiến» năm ngàn vạn (50 000 000) tỉnh tệ, chiếm một nửa vốn của đoàn làm phim. Kỳ thật ban đầu đạo diễn muốn để Lý Triết Thiên đóng vai nhân vật chính, dù sao gần đây Lý Triết Thiên tương đối nổi tiếng, diễn xuất được thừa nhận, đảm nhận nhân vật nam chính là thừa khả năng.

Nhưng mà ai cũng không nghĩ đến, chính Lý Triết Thiên lại coi trọng muốn lui xuống đóng nhân vật nam thứ.

Có thể nói cách khác là diễn viên đi thử vai nam thứ quá xui xẻo rồi.

___ Suy nghĩ này chỉ đến lượt người thử vai số 71 vào thử kính thì mới có thay đổi thật lớn.

Khi một thiếu niên tuấn tú dáng người cao ngất xuất hiện trong phòng, trước mắt đạo diễn Vương Long nhất thời sáng ngời, kinh ngạc trừng lớn hai mắt, tim đập đánh giá đôi phương một lúc lâu. Một thân trang phục của đôi phương thật sự gần sát với tạo hình của nhân vật Trữ Thần, diện mạo tuấn tú, khí chất cao quý, da trắng môi hồng, cực kì giống một đại thiếu gia bị chiều hư.

Đội Sở Ngôn tự giới thiệu về mình xong, khó có khi Vương Long nổi lên hứng thú, nghiêm túc hỏi một câu: “Cậu rút được cảnh nào?”

Sở Ngôn mỉm cười gật đầu nói: “Tôi rút thăm được cảnh thứ tư, đạo diễn Vương.”

Tiếp theo là phần thử vai.

Nghe Sở Ngôn nói mình rút thăm vào cảnh thứ tư thì đạo diễn Vương hơi sững sờ, sau đó có chút tiếc nuối mà thở dài. Cảnh thứ tư là cảnh khó nhất

trong mười cảnh rút thăm thử vai, đoạn này không phải một người đơn diễn mà là một đoạn đối diễn.

Diễn viên đóng vai anh trai của Trữ Thần – Trữ Tùng đã được quyết định rồi, là một diễn viên hạng hai danh tiếng không tề trong nước, từ trước đã có một đoạn hình ảnh diễn cảnh thứ tư thành công do anh ta đăng, cũng có người đã lấy cảnh thứ tư đó để làm mẫu đối diễn.

Lúc trước cũng có người bốc thăm phải cảnh thử vai thứ tư, nhưng kết quả của họ thật sự rất thê thảm.

Không có người thật đối diễn, chỉ có một đoạn thông tin toàn hình ảnh, hoàn toàn không thể phỏng đoán về mặt đối phương, hành động, tốc độ nói chuyện, giọng điệu, thái độ, thậm chí còn từng xảy ra tình huống lời thoại của diễn viên thử vai chưa nói xong, anh trai của Trữ Thần đã bắt đầu nói chuyện.

Ôm thái độ tiếc hận, đạo diễn Vương hơi ngẩng đầu nhìn về phía sân khấu.

Sau khi hai chữ “Bắt đầu” hạ xuống, phảng phất có thứ gì đó “tách” một cái gây nên sự biến đổi, ánh mắt thiếu niên kiên định, nét mặt dè dặt ngoan cố nhìn về phía trước. Lúc này rõ ràng thiếu niên ăn mặc vô cùng ưu nhã, nhưng cậu chỉ hơi khom lưng xuống, hàm răng cắn chặt, một bộ dáng thê chết không khuất phục.

Đúng lúc này, bóng lưng cao lớn, tráng kiện của Trữ Tùng bỗng nhiên xuất hiện trên sân khấu.

Toàn bộ đều là thông tin hình ảnh, bóng dáng này có chút hư ảo, nhưng thần thái, động tác của nhân vật được biểu hiện cực kì chân thật. Sắc mặt Trữ Tùng tái xanh, mi tâm nhăn lại, tựa hồ đang dè dặt lừa gạt hết sức, anh tức giận nhìn thiếu niên trước mặt, gần từng chữ một nói: “Mày là cái thứ hỗn trướng (dần đòn+ bước bình), còn mặt mũi đến gặp anh mày?! Lần trước lĩnh gia pháp còn chưa đủ, lần này vậy mà dám cùng tiểu tử họ Trần gây sự trên đường cái, còn đánh gãy một cánh tay của Trần Nhị!”

Câu thoại vừa xong, đạo diễn Vương lập tức nhìn về phía Sở Ngôn.

Nhưng làm ông kinh ngạc là Sở Ngôn dù không có chút phản ứng, vẫn chỉ dùng một loại ánh mắt quật cường nhìn chằm chằm vào bóng dáng hư ảo trước mắt, chốc lát sau mới cắn răng nói: “Em không có!”

Nam diễn viên đóng vai Trữ Tùng tất nhiên không biết tình huống xảy ra trước mắt, đây chỉ là bản anh ta diễn tập trước mà thôi, nhưng mà ngay khi Sở Ngôn nói xong câu thoại, anh bỗng nhiên ngẩng đầu, dùng ánh mắt tiếc hận rèn sắt không thành thép nhìn thiếu niên, nói: “Mày không có cái gì? Mày không đánh gãy tay Trần Nhị? Hay mày không có hô lớn ‘Tao là nhị thiếu gia Trữ gia, đánh Trần Nhị mày đấy’? Trữ Thần, Trữ gia sao lại có thứ bại hoại như mày?”

Giọng nói vừa dừng lại, trong ánh mắt kinh ngạc của nhóm đạo diễn, chỉ thấy cả người thiếu niên trên sân khấu rét run một trận, toàn thân lão đảo bước từng bước về phía trước, dường như vừa bị người ta quất một roi!

Trong đại đa số kịch bản AI của mọi người, đoạn này đều không được tả từ tế, dù sao trong kịch bản chữ, đoạn này là Trữ Tùng đã giáo huấn Trữ Thần, rồi mới có quân gia đứng một bên úa nước mắt lấy roi, đối với nhị thiếu gia mà mình yêu thương thực thi gia pháp.

Trữ Tùng không tự mình động thủ, mà cũng không thể chỉ vì một buổi thử vai tạo ra một bản hình ảnh toàn diện, cho nên muốn xem biểu hiện thành cái dạng gì thì phải xem ý đồ và lý giải của người thử vai, người thử vai lúc trước luôn cùng Trữ Tùng đối diễn, căn bản không biết có bên thứ ba tồn tại.

Mà bây giờ, biểu hiện của Sở Ngôn hiển nhiên khiến nhóm đạo diễn bị rung động.

Nhất là biên kịch, khi ông nhìn thấy cảnh này, ông cực kì sửng sốt, tiếp theo kích động hưng phấn nhìn sân khấu_____

Đây đúng là khung cảnh dưới ngòi bút của ông!

Mà trên sân khấu, không biết vì sao, trên trán thiếu niên thế nhưng toát ra một tầng mồ hôi. Ai cũng không biết thiếu niên làm được điều đó như thế nào, nhưng trạng thái giờ phút này của cậu lại đối diễn một cách hoàn mỹ kịch bản gốc.

“Sau khi chịu phạt mười roi, mày rút về phòng cho anh. Cấm túc một tháng!”

“Trần Nhị nhục nhã em, nó nói em là phế vật, nó còn nói em là gốic thêu hoa!”

“Chẳng lẽ mày không phải phế vật, mày không phải gốic thêu hoa?”

“Anh.....!”

“Chờ đến khi nào thì mày có thể mang theo quân đội Trữ gia lên chiến trường, đến khi nào mày mới trở thành nam nhi chân chính của Trữ gia!”

Lời này như một nhát búa nặng, hung hăng đánh vào ngực Trữ Thần. Trong mắt của nhóm đạo diễn cùng biên kịch, họ chỉ thấy nguyên bản thiếu niên này đang hơi lão đảo bỗng nhiên thẳng lưng, cậu quay lưng, bước nghiêm chỉnh từng bước một trở về, cậu bước rất chậm, có chút loạng choạng, nhưng luôn ngoan cố không chịu quay đầu.

Mà ở phía sau cậu, hình ảnh Trữ Tùng nhắm chặt mắt, để lại một vệt nước mắt.

Trong đoạn này nên phải có đoạn vị quân gia già hỏi một câu: “Đại thiếu gia, ngài hà tất phải làm vậy.”, ngay sau đó Trữ Tùng nhìn bóng lưng Trữ Thần, nói: “So với nó tôi lớn hơn mười tám tuổi, tôi nhìn nó lớn lên, sớm muộn gì tôi cũng đi trước nó, chờ tôi chết..... Nó nên làm sao bây giờ?”

Ánh đèn sân khấu cực kì bình thường, căn bản không cố ý tạo ra cái gì ám ảnh, nhưng lại khiến đạo diễn Vương nhũ mảy, dùng ánh mắt sâu xa hứng thú nhìn bóng dáng thẳng tắp của thiếu niên, cuối cùng không nói một tiếng nào.

Vì sao vừa mới bắt đầu, thiếu niên đã hơi hạ thất lưng? Bởi vì cậu đang bị người khác dùng roi đánh!

Vì sao cuối cùng bỗng nhiên cậu đứng thẳng thất lưng? Bởi vì cậu quật cường, bởi vì cậu ngoan cố, bởi vì cậu không muốn anh trai nhìn thấy dáng vẻ chật vật của mình, cậu chắc chắn mình không có lỗi!

Cùng với thiếu niên này so sánh, những người thử vai trước đó chính là bắt trước làm càn.

Thực sự khi Trữ Thần chân chính xuất hiện, vừa so liền thấy phẩm chất kém, rốt cuộc không cách nào làm giả được một thiếu gia bị nuôi hư bề ngoài quần là áo lụa, công tử bột, nội tâm lại kiên cường, cũng là tướng quân thiết huyết của quốc gia trong tương lai!

.....

Ánh nắng buổi chiều so với sáng sớm càng thêm phần như thiêu đốt, Chu Hòa Huy đợi ở bên ngoài khoảng hơn một giờ, mới thấy Sở Ngôn từ hành lang đi tới. Anh liếc mắt đánh giá thiếu niên từ trên xuống dưới, cuối cùng ánh mắt dừng trên khuôn mặt bình tĩnh trầm ổn của đối phương.

Lông mày Chu Hòa Huy khẽ nhướn, hỏi: “Không bị nắng?”

Sở Ngôn quái dị nhìn anh: “Chu ca, nguyên lai anh không tin tưởng tôi như vậy?”

Chu Hòa Huy dẫn Sở Ngôn tới bãi đỗ xe, cùng lúc nói: “Nếu không bị nắng, vậy nhân vật này là của cậu.”

Giọng nói của Chu Hòa Huy khẳng định chắc chắn, không có một chút do dự, giống như đang nói một chuyện hiển nhiên.

Nghe vậy, thay vẻ mặt không biểu cảm Sở Ngôn khẽ nâng khóe môi. Mặc dù cậu đã thay quân trang của nhị thiếu gia Trữ gia, nhưng vẫn chưa tẩy trang, bởi vậy khuôn mặt vốn tinh xảo được chuyên viên trang điểm khéo léo phác họa lập tức có thêm vài phần lập thể, dưới ánh tà dương đoạt đi tầm mắt người khác.

“Chu ca, anh có biết Lý Triết Thiên không?”

Lời Sở Ngôn khiến bước chân Chu Hòa Huy dừng một chút, anh đi tiếp: “Lý Triết Thiên, tôi biết, hần làm sao?”

Chỉ thấy thiếu niên lắc lắc đầu tiếc nuối, thờ dãi nói: “Vậy thật sự rất đáng tiếc, Chu ca, lúc thử vai tôi gặp Lý Triết Thiên. Chỉ sợ mong muốn của anh không thành, vốn đầu tư cho «Huyết Chiến» có một nửa là của Lý gia, có lẽ nhân vật nam thứ hai sẽ rơi trên đầu Lý Triết Thiên.”

Về mặt Sở Ngôn khi nói lời này mang theo mất mát, giống như thật sự thấy đáng tiếc, nhưng trong ánh mắt rũ xuống của cậu không có một điểm tiếc nuối, ngược lại cất dấu một tia sáng, dường như đang chờ đợi điều gì.

Không khiến Sở Ngôn thất vọng, sau khi tạm dừng một lát, Chu Hòa Huy dùng giọng điệu khẳng định nói: “Chuyện này cậu cứ yên tâm, cho dù diễn xuất của cậu kém hần, thì chỉ cần cậu không kém đến hết thuốc chữa, nhân vật này chính là của cậu.”

Sau khi lên xe, Chu Hòa Huy đưa Sở Ngôn về nhà. Nhân lúc đi lên, anh dặn dò Sở Ngôn, khuyên cậu không nên nghỉ quá nhiều, công ty nói muốn nâng cậu khẳng định sẽ nâng được cậu lên, một Lý Triết Thiên nhỏ không đến mức phải đặt vào mắt.

Thiên Thịnh sẽ không để Lý Triết Thiên vào mắt, điểm này Sở Ngôn vẫn tin tưởng.

Nhưng nhìn bóng dáng Chu Hòa Huy đi xa, ý cười bên môi Sở Ngôn lập tức biến mất, cậu nheo mắt, ánh mắt sâu thẳm nhìn bóng xe huyền phù phía xa.

Bây giờ thế mà, Thiên Thịnh lại muốn vì Sở Ngôn cậu mà đi cướp nhân vật với Lý Triết Thiên.....

Điều này nói rõ địa vị của cậu ở Thiên Thịnh khẳng định không thấp, ít nhất so với đặc tội Lý Thiên Triết, phùng* cậu càng quan trọng hơn. (*phùng: nâng lên)

Chỉ là híp mắt suy suy nghĩ một lát, Sở Ngôn cười nhẹ một tiếng, tạm thời ném suy nghĩ về việc này ra sau đầu. Sau khi cậu về đến nhà, cùng Chu Hòa Huy trao đổi một lát, buổi tối hôm đó đoàn làm phim «Huyết Chiến» gửi lời muốn cùng Sở Ngôn kí cam kết, mời cậu đóng vai nam thứ của «Huyết Chiến» - Trữ Thần, một tuần sau chính thức đến đoàn phim khai máy.

Mọi chuyện đều tiến triển khá thuận lợi, bảy ngày sau, Sở Ngôn cùng Chu Hòa Huy tới đoàn phim «Huyết Chiến» vừa khởi quay được bốn ngày, mà bước chân các cậu dừng lại, vừa đứng ổn, ánh mắt đầu tiên liền nhìn thấy ngôi giữa đám người, Lý Triết Thiên đang dương dương tự đắc

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

(Lén bò lên quảng chương, chuồn mắt)

Sau khi thấy Lý Triết Thiên, Sở Ngôn có hơi sùng sốt, cũng không biết nên nói gì.

Sau này cậu mới từ chỗ nhân viên đoàn làm phim biết được, sau khi Lý Triết Thiên biết việc mình không lấy được vai nam thứ hai thì cực kì tức giận, muốn đạo diễn đổi người. Nhưng ai nói chỉ có một mình Lý Triết Thiên có thể đi cửa sau? Dưới áp lực từ Thiên Thịnh, đạo diễn Vương càng không có khả năng thay đổi vai của Sở Ngôn.

Dưới tình huống như vậy, Lý Triết Thiên phải nuốt giận chọn nhân vật nam chính mà thôi.

Việc này cùng lý giải của đạo diễn Vương là giống nhau, gần đây nhân khí của Lý Triết Thiên thực không tệ, bề ngoài tốt, diễn xuất nhanh nhẹn, sắm vai nhân vật chính là thừa đủ.

Chẳng qua Lý Triết Thiên không vui về gì, đầu năm nay ai nói nhân vật nam chính nhất định có cảm giác tồn tại hơn so với nam phụ?

Bạn không thấy, bao nhiêu nhân vật chính bởi vì vấn đề thiết lập nhân vật, bị nam phụ hung hăng áp ở dưới?

Đương nhiên, Lý Triết Thiên khẳng định sẽ không thừa nhận diễn xuất của mình kém hơn so với Sở Ngôn, nhân khí của cậu ta sau khi tuyên truyền nếu không bằng Sở Ngôn, vậy kia nhất định là vì nhân vật nam chính quá bình thường, mà giá trị của nhân vật nam phụ quá cao!

Bởi vậy sau khi Sở Ngôn chính thức gia nhập đoàn làm phim, giá trị cừu hận của Lý Triết Thiên xoẹt xoẹt xoẹt bay lên cao, chỉ kém nước trực tiếp hướng Sở Ngôn trùng mắt, gây khó dễ.

Đối với vấn đề này, Sở Ngôn không quá để trong lòng. Ngày đầu tiên cậu tới đoàn làm phim là để xác định tạo hình, ngày hôm sau sẽ chính thức bắt đầu quay phim. Trong đoạn thời gian này, không biết tại sao Chu Hòa Huy có nhiều thời gian nhàn rỗi thế, vậy mà không trông coi những nghệ nhân dưới quyền khác, chỉ chuyên môn phụ trách Sở Ngôn, theo cậu công tác tại đoàn phim «Huyết Chiến».

Vào ngày thứ ba gia nhập đoàn, cuối cùng Sở Ngôn cũng phải đối diễn cùng Lý Triết Thiên.

Đây là cảnh gặp mặt lần đầu tiên của nhân vật chính Niếp Chính và nam thứ hai Trữ Thần.

Nhân vật chính của «Huyết Chiến»- Niếp Chính sinh ra trong một gia đình quân nhân bình thường, quốc gia lâm nguy, anh tất nhiên sẽ dũng cảm đứng ra, đầu nhập vào quân đội của nam thứ ba Trữ Tùng, từng bước một từ binh lính bình thường trở thành tướng quân ưu tú của quốc gia.

Lần đầu gặp mặt Trữ Thần, là khi Trữ Tùng thăng Niếp Chính làm vệ binh bên người do một lần lập công, lúc đến Trữ gia thì gặp vị thiếu gia hoa hoa này. Con người Niếp Chính chính trực, hiền ngang lắm liệt, tất nhiên sẽ không có chút hảo cảm nào đối với Trữ Thần, hai người liền bất hòa.

Vì vậy bây giờ giữa trường quay phát sinh cảnh tượng “Thiếu gia vô lại, xấu xa áp bức binh lính trẻ tuổi”. (sao cứ thấy sai sai)

«Huyết Chiến» là một bộ phim về tình tể, ban đầu trong đó trang phục đều là theo khuôn mẫu bình thường ở thế giới này, bây giờ Sở Ngôn đang mặc một thân quân trang vô cùng đẹp trai, đáng người anh tuấn sạch sẽ, khuôn mặt tuấn tú sáng sủa, ngồi bất chéo chân dưới bóng râm trong sân, vừa ăn hoa quả, vừa vui vẻ nhìn binh lính trẻ.

Đây hoàn toàn là cảnh nhân vật phản diện gây khó dễ nhân vật chính mà!

Dưới ánh mặt trời nóng rát, hai tay Lý Triết Thiên nâng hai chiếc hộp nhỏ hình vuông màu đen, màn hình trên hộp hiện lên con số “200kg”. Đây là dụng cụ luyện tập thông dụng của tinh hệ, căn cứ vào khả năng chịu đựng mà có thể gia tăng trọng lượng, giới hạn cao nhất là 1000kg.

Đương nhiên, vật trên tay Lý Triết Thiên chắc chắn là đạo cụ, cầm lên nhẹ như lông vũ.

Có thể đóng vai nam chính, Lý Triết Thiên vẫn có đôi chút tài năng, ngay sau khi Sở Ngôn ăn xong quả nho đầu tiên thì, sắc mặt cậu ta liền biến thành màu gan heo, dường như cực kì tức giận, nhưng lại phải ăn nhấm không thể phát tác.

Đối với yêu cầu về diễn xuất ở thế giới này mà nói, Lý Triết Thiên cũng coi như biết diễn, nhưng nhìn thấy cảnh tượng này, vẻ mặt Sở Ngôn tự nhiên như một hoa hoa công tử xấu xa, ánh mắt bình tĩnh, không có chút biểu dương hay công nhận.

Lý Triết Thiên biểu hiện ra một Niếp Chính tức tối bị đè nén cũng không tệ, nhưng cậu ta không nghĩ, một người với hai bàn tay nâng 400kg, sau nửa giờ sao có thể còn tinh thần sáng láng mà đi trừng người khác được? Nhìn sức chịu đựng này, không tham dự Olympic giành vinh quang về cho nước nhà, thật sự là lãng phí tài nguyên quốc gia nha!

Quả nhiên, sau khi quay cảnh này được 30s, liền bị đạo diễn Vương hô cắt.

Lý Triết Thiên bị đạo diễn gọi tới chỉ đạo một trận, còn Sở Ngôn thì đi bỏ trang, đồng thời cậu còn nói đùa vui vẻ cùng cô gái nhân viên trang điểm, tiểu trợ lý tổ đạo cụ cũng cười hi hi đưa tới một chai nước, hai má vì xấu hổ mà đỏ bừng.

Lý Triết Thiên: “.....”

Mẹ! Bố ở nơi này phơi nắng mặt trời, thẳng nhóc kia thì cười đùa với mỹ nữ, ăn hoa quả uống nước, thật tiện xem bố mày làm trò vui?!

Sau khi bắt đầu lần quay thứ hai, thuận lợi diễn đến cảnh “Niếp Chính tức giận phản kháng, ném dụng cụ cừ tạ tới trước mặt Trữ Thần, lời nói chính nghĩa chê bai trách cứ vị đại thiếu gia này.”.

Lý Triết Thiên và Sở Ngôn có chiều cao tương đương, đoàn làm phim vì muốn thể hiện hình tượng nhân vật nam chính ngay thẳng mà trong cảnh này yêu cầu Lý Triết Thiên đi giày tăng chiều cao, như vậy có thể hơi cúi đầu nhìn Sở Ngôn, gia tăng một phần khí thế.

Vì vậy bây giờ, binh lính trẻ tuổi bị nhục nhã bắt nạt sắc mặt đỏ hồng, hai mắt tròn lên, giận dữ nhìn thiếu gia hoa hoa, sắc mặt ngưng trọng, trách cứ nói: “Nhị thiếu gia, tôi là binh lính của Trữ tướng quân, không phải binh của cậu. Cậu muốn khi dễ bắt nạt ai, đó là chuyện của cậu, không liên quan gì tới tôi, tôi chỉ nghe mệnh lệnh của tướng quân, không phải cậu!”

Năng lực diễn cảnh thoại của Lý Triết Thiên không tệ, đạo diễn Vương xem đoạn phim qua màn hình giả lập, hài lòng gật đầu. Nhưng khi ánh mắt chuyển sang bên cạnh, sau khi nhìn thấy Sở Ngôn, ông bỗng nhiên sững sờ, rốt cuộc không cách nào che dấu ánh mắt kinh diễm của chính mình.

Chỉ thấy trên màn hình giả lập, bất luận là dưới góc độ nào, tư thái kiệt ngạo ương ngạnh của thiếu niên đều được thể hiện tinh tế đến đỉnh điểm. Hơi nâng cằm, ánh mắt khinh thường nhìn nghiêng, khoe môi hiện lên nụ cười lạnh, cùng người kia so sánh không có vẻ chính trực, nhưng sống lưng thẳng tắp!

Giống như thực sự có một vị nhị thiếu gia bá đạo, hoành hành đang xuất hiện trước mắt!

Thiếu niên tuổi trẻ xinh đẹp có gia thế đáng kiêu ngạo, từ nhỏ đã được ngậm thìa vàng sinh ra, cho dù cha mẹ mất sớm, đại ca của cậu cũng chưa từng khiến cậu ăn một chút khổ đâu, cậu chính là người có tư cách ngạo mạn nhất toàn bộ tinh hệ, bởi vì cậu là Trữ Thần!

Đối diện với trách cứ của một binh lính nhỏ bé, Trữ Thần phản ứng như thế nào?

Trong cảnh tương tự trên kịch bản AI, khuôn mặt Trữ Thần mang vẻ xem thường liếc mắt nhìn Niếp Chính một cái, rồi mới cười trào phúng binh lính trẻ tuổi có suy nghĩ kì quái, cậu ta chỉ cần nói một câu là có thể khiến đối phương triệt để biến khỏi đây.

Nhưng dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, thiếu niên biểu hiện lại hoàn toàn khác biệt so với kịch bản AI!

Mắt phượng dài nhỏ của cậu hơi nâng lên, nhìn chăm chú như có thể trói chặt tiểu binh lính trẻ tuổi chính nghĩa này. Gương mặt tinh xảo trắng nõn kia không có một chút dao động tình cảm nào, ước chừng mười giây trôi qua, Sở Ngôn mới nâng khoe môi nở một nụ cười lạnh, môi mỏng khẽ mở, phun ra vài chữ: “Thì ra ngươi muốn chết như thế, ta đây sẽ thành toàn cho ngươi được không?”

Chỉ sửa một động tác, nhất thời khiến một nhị thiếu gia danh tiếng ác bá càng trở nên lập thể rõ nét!

Nếu nói Trữ Thần trong kịch bản AI là một hoa hoa công tử, tính tình xấu xa, trước mặt Niếp Chính chỉ có thể cáo mượn oai hùm, hoàn toàn không thể dao động vị quân nhân trẻ tuổi này, vậy mà hiện tại, dường như Trữ Thần thật sự đã trở thành thiên chi kiêu tử (con cưng của trời) dương quang chói mắt.

Bạn có thể nói cậu ấy ương ngạnh không chịu sửa đổi tính xấu, bạn có thể nói cậu ấy ngạo mạn vô lễ, nhưng bạn không thể phủ nhận, cậu ấy dẫn đầu thế hệ trẻ, cậu ấy không có ý nghĩ muốn tham gia quân đội, nhưng năng lực tài hoa của cậu ấy, ai cũng không thể xóa bỏ!

Đạo diễn Vương trở mắt nhìn cảnh tượng trên màn hình giả lập, ông vừa muốn nói “Tiếp”, trên màn hình giả lập, Sở Ngôn đã diễn cảnh tiếp theo!

Ý cười bên môi cậu dần thu liễm, ánh mắt sâu thẳm, vẻ mặt khó hiểu gần kề trước mặt quân nhân trẻ tuổi, thấp giọng nói một câu: “Biết hai chữ ‘Trữ Thần’ này viết như thế nào không?”

Tình huống đột nhiên xảy ra khiến Lý Triết Thiên giật mình sững sờ, không biết phải trả lời như thế nào. Nhưng khi cậu ta cúi đầu nhìn ánh mắt tàn nhẫn ác độc của thiếu niên, không biết tại sao cậu bỗng nhiên nhận thấy một trận rét lạnh, vô ý thức mà nói: “Không biết.”

Chỉ thấy dưới ánh mặt trời xán lạn rực rỡ, khuôn mặt tuấn tú xinh đẹp của thiếu niên giống như đoạt đi hết thủy tinh tia sáng, cậu tùy hứng kiêu ngạo nhìn binh lính trước mắt, tóc tơ màu đen nhẹ nhàng phiêu động trong không trung, một thân quân trang vững trãi như núi.

Trong giọng nói của cậu tràn đầy sự ngạo mạn tùy tiện, bướng bỉnh trẻ tuổi của thiếu gia đời thứ hai.

Cậu nói _____

“Trữ trong Trữ gia, Thần trong Tinh Thần.”

“Tiểu binh lính, trước khi ngươi bị đuổi ra khỏi Trữ gia, ta cho phép ngươi biết tên của ta.”

“Ta là Trữ Thần.”

.....

Tận đến mười phút sau khi cảnh quay này kết thúc, Lý Triết Thiên âm trầm ngồi trong phòng nghỉ của mình, vẫn luôn cúi đầu không nói lời nào. Người đại diện của cậu ta đã rời khỏi vào hôm sau ngày khai máy, chỉ để lại một tiểu trợ lý chiếu cố Lý Triết Thiên, tiểu trợ lý kia đâu dám trêu chọc Lý Triết Thiên đang áp chế lửa giận, chỉ có thể đứng im bên cạnh.

Lý Triết Thiên có một phòng nghỉ riêng không tệ, ngược lại Sở Ngôn thì không có đãi ngộ tốt như thế. Ở một vài phương diện Thiên Thịnh cực lực vì cậu tranh thủ tài nguyên, nhưng ở một số phương diện khác lại có chút ý tứ hàm xúc không hiểu tại sao, giống như không hề muốn phụng cậu.

Sở Ngôn cùng nhiều tiểu diễn viên phối hợp khác nghỉ ngơi tại phòng nghỉ công cộng của đoàn phim. Chu Hòa Huy lật xem kịch bản AI chính mình chuẩn bị cho Sở Ngôn, anh nhìn kỹ lưỡng vào đoạn có một màn kia của Trữ Thần rất lâu, tiếp đó ngẩng đầu lên hỏi: “Cậu vì sao không diễn dựa theo kịch bản tôi đưa cho cậu?”

Lúc này Sở Ngôn đang lật xem kịch bản, chuẩn bị cảnh diễn tiếp theo của mình, nghe vậy, cậu kinh ngạc quay đầu: “Tôi dựa theo kịch bản anh đưa để diễn nha, Chu ca, đạo diễn Vương cũng nói tôi diễn rất tốt.”

Diễn viên quần chúng ngồi một bên nghe thấy thế: “.....”

Đâu chỉ rất tốt! Cảnh này vừa diễn xong, đạo diễn Vương cao hứng đến nỗi lông mày cũng muốn khiêu vũ đấy có được không!

Nghe thiếu niên nói, sắc mặt Chu Hòa Huy đổi thành màu tương, qua chốc lát mới nói: “Trong kịch bản AI tôi đưa cho cậu, Trữ Thần rất khinh thường Niếp Chính, cho nên mới có việc cậu ta đuổi Niếp Chính về, không có khả năng dùng giọng điệu như vậy nói chuyện với Niếp Chính, cũng không có khả năng trịnh trọng cho Niếp Chính biết tên của mình. Cậu lấy một chứng cứ diễn theo kịch bản tôi đưa xem.”

Nghe lời này, trên khuôn mặt xinh đẹp của Sở Ngôn lộ ra chút ý cười, cậu nói: “Nhưng mà Chu ca, ai nói tôi diễn dựa theo kịch bản AI anh đưa? Tôi diễn là dựa theo kịch bản chữ anh đưa cho tôi nha.”

Chu Hòa Huy: “.....”

Tạm thời Chu Hòa Huy lơ đi tâm tình buồn bực không dứt, anh từng phụng một ảnh hậu, ba diễn viên hạng một, đây vẫn là lần đầu tiên đụng tới diễn viên diễn dựa theo kịch bản chữ! Cho dù là vị ảnh hậu mà anh phụng kia, cũng chỉ thỉnh thoảng xem qua kịch bản chữ, chủ yếu vẫn tham khảo kịch bản Ai làm chính.

Chu Hòa Huy bỗng nhiên nghĩ đến: “Cậu sẽ không phải là chưa từng nhìn qua kịch bản AI tôi đưa cậu đấy chứ?”

Lời này vừa nói ra, Sở Ngôn cười một tiếng, sau đó cậu nói: “Tôi xem rồi.”

Chu Hòa Huy: “..... xem bao nhiêu tập?”

Sở Ngôn suy tư một lát, nói: “Một, hai tập?”

Chu Hòa Huy: “.....”

Mẹ nó thế này mà cậu ta cũng nói xem rồi?!

Nếu không phải trước đó Sở Ngôn diễn tương đối tốt, khiến Chu Hòa Huy cũng nhìn không được rung động, thì hiện tại anh thật muốn phát tay áo bước đi, không bao giờ muốn trông nom loại ly kinh bạn đạo này nữa, tiểu diễn viên không đi chính đạo!

Chu Hòa Huy sắc mặt đại biến tự nhiên cũng bị Sở Ngôn xem ở trong mắt, nhưng cậu chỉ dùng ánh mắt ý vị thâm trường nhìn qua, không có biện giải. Vòng giải trí trong mắt mọi người ở thế giới này, kịch bản AI chính là kinh thánh của diễn viên, Chu Hòa Huy nhận định cậu không chuẩn bị tốt kịch bản không phải là không có lý do.

Nhưng chân lý thường hay nằm trong tay số ít người, còn sự thật sẽ thắng mọi lời biện giải.

Chờ cậu đứng trên đỉnh giới giải trí, dùng thực lực cùng địa vị khiến mọi người ngậm miệng, thế giới này sẽ biết, trí tuệ nhân tạo vĩnh viễn không thể thay thế nhân loại, chỉ có nhân loại mới có thể lý giải được tình cảm chân chính.

Từ sau cảnh này trở đi, cảnh đối diễn của Sở Ngôn cùng Lý Triết Thiên càng ngày càng tăng dần. Khả năng người ngoài không phát hiện ra, nhưng Sở Ngôn có thể cảm giác được, Lý Triết Thiên có ý tứ muốn đè ép đánh bại mình, luôn đợi cảnh diễn mình có thể chiếm thượng phong.

Hành vi lấy trứng chọi đá này, thật sự là đáng thương!

Bí kịch là mỗi khi Lý Triết Thiên muốn mình có thể sử dụng diễn xuất đột phá trâu bò khiến Sở Ngôn không thể đối diễn, thì người phải nghe chỉ đạo luôn là cậu ta, đạo diễn Vương bị tức đến không thể nhìn được nữa, cuối cùng quát mắng cậu ta um xùm!

Sau ngàn năm, thiết bị quay phim chụp ảnh đã hiện đại hóa rất mạnh mẽ, khiến tốc độ quay chụp tăng lên một khoảng lớn, đại khái qua một tháng,

«Huyết Chiến» đã quay xong hơn nửa, phần còn lại cũng quay không sai biệt lắm, chỉ còn một số cảnh phải quay bổ sung.

Đoàn phim chuyển đến địa điểm quay tiếp theo, hai ngày sau, cuối cùng quay đến cảnh diễn kinh điển nhất của nam chính và nam thứ hai.

Sáng sớm, Lý Triết Thiên đã rời khỏi giường, đi tới phòng nghỉ riêng, cực kì cẩn thận xem lại kịch bản AI của mình, thậm chí lấy kịch bản chữ ra đọc, khí thế nhất định phải đè ép tiểu diễn viên không biết trời cao đất rộng kia.

Mà ở nơi khác, Sở Ngôn ngồi trong phòng nghỉ công tác nhân viên, đóng lại quyển tiểu thuyết «Huyết Chiến» thật dày.

Cảnh quay hôm nay là “Trữ Tùng chiến tử (chết trận), tính tình Trữ Thần đại biến”.

Bắt đầu từ hôm nay, sẽ không còn thấy một Trữ Thần trẻ con, một nhị thiếu gia ương bướng, kiêu ngạo; Trữ gia luôn vì quốc gia vào sinh ra tử, tắm máu chiến đấu, từ thế hệ trước đến thế hệ trẻ hiện nay, cuối cùng chỉ còn lại một mình Trữ Thần.

Từ giờ trở đi, cậu sẽ đại diện Trữ gia gánh vác trọng trách trung quân ái quốc, trở thành trụ cột của Trữ gia.

『Sau khi trải qua máu và nước mắt, có người sẽ dần bị quên lãng. Cậu trưởng thành trong Trữ gia đời đời vì nước quên thân, cậu đứng lên giữa tin dữ Trữ Tùng thi cốt vô tồn, khi nhà cửa to lớn chỉ còn lại cậu một thân cô độc, cả người cậu chôn vùi vết thương, cũng không rơi một giọt lệ. Cậu thẳng lưng đứng đó, giương cao lá cờ Trữ gia.』

“Ta là Trữ Thần, Trữ trong Trữ gia, Thần trong Tinh Thần!”』

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Tinh Tế Sủng Hôn [Vòng Giải Trí]* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.